

The Interaction of Overt and Covert Attention of Children During Performing a Targeting Task

Ayoub Asadi¹ , Mahmood Sheikh² , Davood Hoomanian³ , Saleh Rafiei⁴

1. Ayoub Asadi, (Ph. D) University of Tehran, Tehran, Iran. ayoub.asadi68@yahoo.com
2. Mahmood Sheikh, (Ph. D) University of Tehran, Tehran, Iran.
3. Davood Hoomanian, (Ph. D) University of Tehran, Tehran, Iran.
4. Saleh Rafiei, (Ph. D) Sport Sciences Research Institute, Tehran, Iran.

CrossMark

ARTICLE INFO

Article type

Research Article

Article history

Received: March 19, 2021

Revised: August 11, 2021

Accepted: August 23, 2021

KEYWORDS:

Focus of Attention,
Quiet Eye (QE),
Dart Throwing, Children.

CITE:

Asadi, Sheikh, Hoomanian, Rafiei.
The Interaction of Overt and Covert Attention of Children During Performing a Targeting Task, Research in Sport Management & Motor Behavior, 2022: 12(24): 16-31

ABSTRACT

It has been shown in various researches that the focus of attention and quiet eye duration (QED) are effective variables on the performance of targeting tasks. However, the impact of these variables on motor skills in children needs more research; Therefore, the purpose of this study was to investigate the effect of different attentional focus instruction on QED and accuracy of children's darts throwing. Participants such as twelve right handed children (age: $M=8.83$, $SD=0.79$) without dart throwing experience participated in the study; while their eyes movements were recorded by an eye tracker system, participants performed 18 dart throws (6 blocks of 3 trials) under three different attentional conditions: 1) an external focus, 2) an internal focus, and 3) control conditions. The result showed that effect of focus of attention was significant neither for accuracy nor for QED. Therefore, in order to be aware of the optimal focus of children, more research is needed in various motor tasks.

Published by Kharazmi University, Tehran, Iran. Copyright(c) The author(s) This is an open access article under the CC BY-NC license <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

پژوهش در مدیریت ورزشی و رفتار حرکتی

تعامل توجه پنهان و توجه آشکار کودکان حین اجرای یک تکلیف هدف گیری

ایوب اسدی^{۱*}، محمود شیخ^۲، داود حومینان^۳، صالح رفیعی^۴

۱. دانش آموخته دکتری رفتار حرکتی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.
۲. استاد رفتار حرکتی دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه تهران، تهران، ایران.
۳. استادیار رفتار حرکتی دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه تهران، تهران، ایران.
۴. استادیار رفتار حرکتی، پژوهشگاه تربیت بدنی، تهران، ایران.

چکیده

در تحقیقات مختلف نشان داده شده است که کانون توجه و دوره چشم ساکن از متغیرهای اثرگذار بر عملکرد تکالیف هدف گیری می باشد اما در مورد اثرگذاری این متغیرها بر مهارت حرکتی کودکان نیازمند بررسی های بیشتر است؛ بنابراین هدف از پژوهش حاضر بررسی اثر دستورالعمل های مختلف کانون توجه بر مدت زمان چشم ساکن و دقت پرتاب دارد کودکان بود. آزمودنی ها شامل ۱۲ کودک راست دست (سن: میانگین = ۸/۸۳، انحراف استاندارد = ۰/۷۹) بدون هیچ گونه سابقه تمرینی در پرتاب دارد بودند که در پژوهش شرکت کردند؛ درحالیکه حرکات چشم آنها با استفاده از یک سیستم ردیاب بینایی ثبت می شد، آزمودنی ها ۱۸ پرتاب (۶ بلوک سه کوششی) تحت سه شرایط توجهی مختلف: ۱) بیرونی، ۲) درونی، و کنترل انجام دادند. نتایج نشان داد اثرات کانون توجه نه برای دقت و نه برای مدت زمان دوره چشم ساکن معنی دار نبود. بنابراین برای آگاهی کانون توجه بهینه کودکان، نیازمند پژوهش های بیشتر در تکالیف مختلف حرکتی می باشد.

اطلاعات مقاله:

نوع مقاله: مقاله پژوهشی

*نویسنده مسئول:

ayoub.asadi68@yahoo.com

دربیافت مقاله: اسفند ۱۳۹۹

ویرایش مقاله: آمرداد ۱۴۰۰

پذیرش مقاله: شهریور ۱۴۰۰

واژه های کلیدی:

کانون توجه، چشم ساکن،

پرتاب دارد، کودکان

ارجاع:

اسدی، شیخ، حومینان، رفیعی.
تعامل توجه پنهان و توجه آشکار
کودکان حین اجرای یک تکلیف
هدف گیری. پژوهش در مدیریت
ورزشی و رفتار حرکتی، ۱۴۰۱: ۱۶-۳۱ (۱۲)

مقدمه

یکی از مؤثرترین عوامل در اجرای مهارت‌های حرکتی توجه^۱ است که این مفهوم به عنوان سطحی از هوشیاری و آگاهی از محیط یا خود اشاره می‌کند، که همواره مورد علاقه‌ی محققان رفتار حرکتی بوده است (۱). تحقیقات انجام شده در دو دهه گذشته در این زمینه نشان داده اند هدایت توجه از طریق دستورالعمل به سمت جنبه‌های خاصی از مهارت، عملکرد حرکتی افراد مبتدی را بهبود داد (۲). دستورالعمل‌های توجهی قبل یا در طول تمرین ارائه می‌شوند و شامل اطلاعاتی در مورد چگونگی اجرای مهارت می‌باشند. دستورالعمل‌ها همچنین مرتبط با یادگیری مهارت‌های پیچیده از قبیل مهارت‌های ورزشی می‌باشند که اغلب در آن، چندین توالی حرکتی باید هماهنگ شده و یا در درجات آزادی بسیاری کنترل شوند. در چنین مواردی مهم است که توجه فراگیرنده به سمت جنبه‌های مرتبط به تکلیف معطوف شود. برای دستیابی به این تمرکز، محققان اغلب به یادگیرنده اطلاعاتی در ارتباط با جاگیری صحیح بخش‌های مختلف بدن، زمان بندی خرده حرکات مختلف یا پویایی کلی حرکت (توجه درونی) یا نتیجه یا اثرات حرکت در محیط (توجه بیرونی) سوق می‌دهند (۳). مرور تحقیقات در این زمینه چه در زمینه رفتاری مانند دقت پرتاپ دارت (۴)، شوت و پرتاپ آزاد بسکتبال (۵)، تعادل (۶)، ضربه گلف (۷)، پرش طول (۸، ۹)، پرتاپ نیزه (۱۰) و همچنین در زمینه‌های مکانیسم‌های زیربنایی حرکت مثل تولید نیرو بیشینه (۱۱)، الکتروانسفالوگرافی و ضربان قلب (۱۲)، فعالیت عضلانی کاهش یافته (۱۳)، فعالسازی و هماهنگی عضلانی موثرتر (۱۴، ۱۵)، کینماتیک زاویه ای موثرتر پرش (۱۶) اثر بخشی و کارایی دستورالعمل‌های توجه بیرونی^۲ را در مقایسه با توجه توجه درونی^۳ نشان داده اند (۱).

چشم ساکن^۴ به آخرین تثیت بینایی قبل از مرحله حیاتی حرکت برای حداقل ۱۰۰ هزارم ثانیه با ۳ درجه انحراف از بینایی مرکزی گفته می‌شود که یک ویژگی قوی از تبحر بینایی است و نمایانگر یک رفتار خاص خیرگی قبل از شروع حرکت است (۱۷، ۱۶). این دوره نمایانگر زمان مورد نیاز برای سازماندهی شبکه‌های عصبی و پارامترهای بینایی مسئول در جهت دهی و کنترل توجه دیداری است (۱۶). به عبارت دیگر این متغیر بینانگر یک دوره حساس پردازش شناختی است که طی آن مولفه‌های مربوط پاسخ بعدی از قبیل نیرو، جهت و سرعت دقیقا برنامه ریزی و تنظیم شده اند (۱۸). در مهارت‌های ورزشی چشم ساکن طولانی‌تر در افراد ماهر نسبت به مبتدی و همچنین عملکرد حرکتی موفق نسبت به ناموفق دیده شده است (۱۶). به طور ویژه در تکالیف هدفگیری تحقیقات نشان داده اند که علاوه براینکه برای برنامه ریزی پاسخ مهم است همچنین کنترل قامت را افزایش می‌دهد که برای هدفگیری بهتر اهمیت دارد (۱۹، ۲۰).

اثربخشی و کارایی کانون توجه و چشم ساکن در تحقیقات مختلف به صورت جداگانه مورد بررسی قرار گرفته است و تحقیقات محدودی به بررسی ارتباط این دو متغیر پرداخته اند. برخی تحقیقات در حالیکه حرکات چشم را با ثابت کردن در یک محدوده خاص کتrol کرده اند، به ارائه دستورالعمل یا بازخورد توجهی پرداخته اند (۲۱، ۱۳). در بعضی از پژوهش‌ها علیرغم اینکه دستورالعمل های توجه روی خیرگی داده شده است (۱۳)، اما رفتار خیرگی (چشم ساکن) را اندازه گیری نکرده اند. به عنوان مثال شروود و همکاران (۲۲) تأثیرات کانون توجه درونی و بیرونی را با مسدود کردن بینایی بر روی پرتاپ دارت افراد مبتدی مورد بررسی قرار دادند، نتایج آنها نشان داد توجه بیرونی نسبت به درونی باعث دقت بیشتر افراد مبتدی در شرایط بدون بینایی می‌شود. از نتایج این پژوهش چنین استنباط شد که مزایای توجه بیرونی را نمی‌توان به طور کامل به تغییرات نسبت داده شده در خیرگی یا پردازش بینایی نسبت داد (۲۲). از طرف دیگر اکثر پژوهش‌ها روی چشم ساکن به نوعی توجه آشکار در محیط‌های مختلف را بدون اندازه گیری توجه پنهان (کانون توجه) مورد بررسی قرار داده اند. برخی پژوهش‌ها به صورت غیر مستقیم استنباط کردند که در شرایط توجه بیرونی دوره چشم ساکن طولانی تر می‌باشد (۲۳)، یا حداقل اینکه چشم ساکن به وسیله هدایت توجه به صورت بیرونی و جمع آوری اطلاعات مربوط موجب هماهنگی مفاصل شده و عملکرد را بهبود می‌بخشد (۲۰). پژوهش‌ها دیگر در این زمینه نیز پیشنهاد می‌کنند که زمان‌های خم شدن طولانی تر در تکلیف پرتاپ دارت در حین توجه بیرونی در اثر افزایش زمان چشم ساکن می‌باشد (۲۴). دو فرضیه پیش برنامه ریزی (۱۸) و بازداری (کلاسترمن و همکاران، ۲۰۱۴) در زمینه اثربخشی چشم ساکن مطرح شده است. بر اساس فرضیه پیش برنامه ریزی (۱۸) در طول دوره چشم ساکن اجازه پردازش دقیق اطلاعات فراهم می‌شود. فرضیه بازداری (۲۵) نیز بیان می‌کند که دوره چشم ساکن منجر به شناسایی راه حل بهینه تکلیف و بازداری جنبه‌های غیرضروری حرکت می‌شود. در محدود پژوهش‌های انجام شده به وسیله ردیاب بینایی در زمینه تعامل توجه آشکار و پنهان، رینهوف و همکاران (۲۶) نشان دادند صرف نظر از نوع کانون توجه، مدت زمان چشم ساکن طولانی تر با عملکرد بهتر پرتاپ آزاد بسکتیوال در ارتباط بود و مدت زمان چشم ساکن در کانون توجه درونی طولانی تر بود، درحالیکه کلاسترمن و همکاران (۲۵) اثربخشی هر دو متغیر کانون توجه و چشم ساکن طولانی تر را بر عملکرد ضربه گلف را نشان دادند، علاوه براین کارایی چشم ساکنی که با عملکرد بهتر در ارتباط بود تنها در توجه درونی صرفا در افراد ماهر دیده شد (۲۵). اما کئورفورت و همکاران (۲۷) نتوانستند اثربخشی توجه بیرونی را نه برای چشم ساکن طولانی تر و عملکرد پرتاپ دارت نشان دهند.

با وجود یافته‌های گسترده و محکم در رابطه با برتر بودن کانون توجه بیرونی و همچنین دوره طولانی تر چشم ساکن برای عملکرد حرکتی، هنوز یک محدودیت عمده وجود دارد. اکثریت قریب به اتفاق این

پژوهش‌ها محدود به افراد بزرگسال بوده است بنابراین یک نقص اساسی در درک کامل اثربخشی محتوای دستورالعمل‌های کانون توجه و اثربخشی مدت زمان چشم ساکن در دیگر گروه‌های سنی بخصوص در کودکان وجود دارد. در کودکان پژوهش‌ها محدودی به بررسی اثرات کانون توجه پرداخته‌اند که در این پژوهش‌ها نتایج ضد و نقیض نیز دیده می‌شود. به عنوان نمونه امانوئل و همکاران (۲۸) با بررسی تاثیر دستورالعمل‌های توجه درونی و بیرونی بر یادگیری مهارت پرتاب دارت کودکان و بزرگسالان به این نتیجه رسیدند که توجه درونی برای کودکان (صرفاً در مرحله انتقال) و توجه بیرونی برای بزرگسالان مناسب‌تر است. در مقابل پریولت و فرنچ (۲۹) نشان دادند که بازخورد توجه بیرونی نسبت به بازخورد توجه درونی یادگیری اثربخش‌تری در یادگیری پرتاب آزاد بسکتبال کودکان دارد. آگار و همکاران (۳۰) نیز تفاوت معنی‌داری بین توجه درونی و بیرونی در مهارت شافل بورد مشاهده نکردند.

شاید بتوان گفت یکی از دلایلی که موجب نتایج مختلف تحقیقات کانون توجه در کودکان و بزرگسالان می‌شود، تفاوت‌های شناختی و پردازشی مختلف این افراد به دلایل رشدی باشد. علاوه بر تفاوت‌های سنی، تفاوت‌های بین فردی در برخی متغیرهای شناختی نظیر تسلط تصویرسازی نیز می‌تواند علت تفاوت در نتایج تحقیقات کانون توجه باشد (۳۱). برخی پژوهش‌ها نبر شواهدی را ارائه داده‌اند که کودکان نسبت به بزرگسالان در حین اجرای مهارت بیشتر بر حس عمقی تکیه می‌کنند، و اتخاذ کانون توجه نیز موجب ارتقای استفاده از حس عمقی و حرکت می‌شود. همچنین این کودکان معمولاً از اطلاعات نامربوط بینایی استفاده می‌کنند که منجر به عملکرد ضعیف‌تر آنها نسبت به بزرگسالان در هنگام اتخاذ توجه بیرونی می‌شود (۳۲).

در زمینه چشم ساکن کودکان نیز ویلسون و همکاران (۳۳) اولین تحقیقی بودند که به بررسی نقش چشم ساکن به عنوان یک اندازه عینی از کنترل دیداری-حرکتی زیربنای تبحر در کودکان با توانایی هماهنگی رشدی بالا و پایین پرداختند. این مطالعه از پدیده چشم ساکن به عنوان کلیدی‌ترین متغیر در ایجاد این عملکرد بهتر یاد می‌کنند و بیان می‌کنند که افراد با تبحر حرکتی بالا به دلیل زودتر شروع شدن و طولانی‌تر بودن چشم ساکن، عملکرد بهتری داشتند. اما برای درک بهتر از اثرگذاری چشم ساکن در کودکان نیازمند پژوهش‌های بیشتری در مهارت‌های مختلف و همچنین تحت قیود مختلف تکلیف نظیر قیود توجهی می‌باشد. همچنین با توجه به تعامل احتمالی که ممکن است توجه آشکار و پنهان با یکدیگر داشته باشند و این امر تاکنون در کودکان مورد پژوهش قرار نگرفته است، پژوهش حاضر در پی پاسخگویی به این سوال اساسی است که دستورالعمل‌های مختلف کانون توجه بر عملکرد و مدت زمان چشم ساکن مهارت پرتاب دارت کودکان چه تاثیری دارد؟

روش‌شناسی

نوع پژوهش

این پژوهش از نوع شبه آزمایشی از نوع کاربردی با طرح درون گروهی (اندازه گیری مکرر) و روش بالینی بود.

آزمودنی‌ها

شرکت کنندگان پژوهش حاضر شامل ۱۲ کودک پسر (میانگین \pm انحراف استاندارد سن: $8/0 \pm 8/3/7/9$) بدون هیچ گونه سابقه تمرینی در پرتاپ دارت بودند که به صورت در دسترس انتخاب شدند. پس از انجام هماهنگی‌های لازم، والدین این کودکان از نحوه پژوهش آگاه شدند و به آنها اطمینان داده شد که روش‌های آزمایشی مورد استفاده در تحقیق حاضر خطری برای فرزندانشان ندارد و در نهایت از آنها رضایت‌نامه جهت حضور کودکشان در پژوهش گرفته شد. بر اساس خودگزارشی والدین معیار‌های ورود به پژوهش عبارت بود از: دارا نبودن اختلالات رشدی، دامنه سنی ۸ تا ۱۰ سال، راست دست بودن و نداشتن مشکلات حرکتی، بینایی و شنوایی که ممکن بود اجرای حرکتی و بینایی آنها را تحت تاثیر قرار دهد. ملاک‌های خروج از پژوهش نیز شامل تکمیل نکردن جلسات آزمون و ارزیابی‌ها بود.

ابزار و تکلیف

تکلیف مورد بررسی در تکلیف حاضر پرتاپ دارت بود. تخته دارت مورد استفاده به شکل دایره و از جنس کاغذ فشرده به قطر ۴۵۳ میلی‌متر بود و فاصله و ارتفاع آن بر اساس قوانین این رشته کودکان به ترتیب ۲ و ۱/۲۲ متر بود و نمره حاصل از صفر (خارج از دارت) تا ۱۰ (مرکز دارت) ثبت گردید.

حرکات چشم در حین پرتاپ دارت به وسیله سیستم ردیابی بینایی^۱ دو چشمی پیوپیل^۲ در نرم افزار پیوپیل کپچر (شرکت پیوپیل، آلمان) ارزیابی شد. ردیاب بینایی با فرکانس ۶۰ هرتز (Hz) به یک لپتاپ (شرکت اپل، ساخت آمریکا) از طریق کابل یو اس بی وصل و ویدئو ضبط شده توسط ردیاب بینایی در آن ذخیره می‌شد. این دستگاه حرکات دو چشم را توسط دو دوربین جانبی و فضای محیط را به وسیله دوربین پیشانی با دقیق ۱ درجه بینایی با رزولیشن 1280×720 پیکسل در هر اینچ با سرعت ۶۰ فریم در ثانیه ثبت می‌کرد. کالیبراسیون دستگاه به روش ویژگی طبیعی پنج نقطه‌ای روی صفحه دارت در موقعیت مشابه پرتاپ دارت توسط شرکت کننده و آزمونگر انجام شد. علاوه بر این از یک دوربین فیلم برداری جانبی سونی با سرعت ۶۰ فریم در ثانیه در سمت راست شرکت کنندگان قرار داشت که حرکات پرتاپ دارت شرکت کنندگان را در

سطح ساجیتال ضبط می کرد. قبل از هر کوشش یک نور لیزر ارائه می شد که توسط دوربین جانبی و دوربین ردیاب بینایی ثبت می شد. این نور به عنوان یک رفرنس برای همزمان سازی دو ویدئو برای تحلیل های بعدی استفاده شد. اطلاعات ویدئویی حاصل از ردیاب بینایی به صورت فریم به فریم با استفاده از نرم افزار پیوپیل پلیر (شرکت پیوپیل، آلمان) و ثبیت قبل از پرتاپ دارت به عنوان متغیر چشم ساکن به روش چشمی شناسایی و در خروجی نرم افزار اکسل مشخص و ثبت شد. هر دو ویدئو حاصل از ردیاب بینایی و دوربین جانبی با استفاده از رویداد نوری از طریق نرم افزار کینویا همزمان سازی شد.

روش اجرا

پس از انتخاب شرکت کنندگان و گرفتن رضایت آگاهانه از آنها و والدینشان، از آنها در خواست شد که در مقابل دارت بایستند و از نحوه انجام تکلیف پرتاپ دارت مطلع شدند. در ابتدا شرکت کنندگان ۳ کوشش آشنایی پرتاپ دارت بدون دریافت دستورالعمل توجهی و ثبت نتیجه انجام دادند. شرکت کنندگان در این پژوهش پرتاپ دارت را تحت سه شرایط آزمایشی کنترل، درونی و بیرونی انجام دادند. دستورالعمل ها مورد استفاده در تحقیق حاضر بر اساس پژوهش های پیشین (۴، ۲۷) استانداردسازی شد و بصورت چاپی در دسترس شرکت کنندگان قرار گرفت و قبل از هر کوشش توسط خود آنها یا آزمونگر قرائت می شد. در همه شرایط آزمایشی از آزمودنی درخواست شد که با خیره شدن به مرکز هدف، پرتاپ دارت را با حداقل دقت انجام دهد با این تفاوت که در شرایط توجه درونی دستورالعمل "تمرکز روی حرکات دست پرتاپ" و در شرایط توجهی بیرونی دستورالعمل "تمرکز روی مسیر پرواز دارت به سمت صفحه دارت" داده شد، در شرایط کنترل نیز هیچ گونه دستورالعمل توجهی داده نشد.

برای جلوگیری از اثر ترتیب نیز کلیه شرکت کنندگان ابتدا در شرایط کنترل قرار گرفته و بعد بصورت همسان سازی مقابل به روش مربع لاتین شرایط درونی و بیرونی را انجام دادند. قبل از اجرای هر کوشش، شرکت-کنندگان دستورالعمل توجهی مرتبط با شرایط خود را که بر روی برگه ای نوشته شده بود با صدای بلند بازگو کردند، این کار برای تاثیرگذاری هرچه بیشتر دستورالعمل های توجهی انجام شد. لازم به ذکر است بعد از هر سه کوشش پرتاپ دارت و ثبت همزمان اطلاعات خیرگی به صورت خودکار، آزمونگر دارت ها را بازیابی و امتیاز آن را ثبت می کرد. بین هر بلوک ۳۰ ثانیه و بین هر شرایط نیز ۲ دقیقه استراحت داده شد که در این زمان نیز دستورالعمل های توجهی ارائه و صحت کالیبریشن بررسی شد. تعداد کوشش های انجام شده در هر کدام از شرایط ۱۸ پرتاپ در قالب ۶ بلوک ۳ کوششی بود، در مجموع هریک از آزمودنی ها در سه شرایط آزمایشی ۵۴ پرتاپ دارت انجام دادند. لازم به ذکر است با توجه به این که هدف از تحقیق حاضر بررسی دستورالعمل های توجه ذهنی بر عملکرد حرکتی و چشم ساکن در پرتاپ دارت بود، جهت جلوگیری از توجه به نشانه های بینایی نامربوط (بجز مرکز دارت) در ابتدای هر کوشش در همه شرایط آزمایشی نقطه خیرگی فرد به مرکز دارت توسط ردیابی بینایی به صورت آنلاین توسط محقق بررسی شد و

در صورت لزوم دستورالعمل خیره شدن روی مرکز دارد داده می‌شد که این امر به همسانی توجه بینایی افراد در تمامی شرایط و همچنین جلوگیری از توجه به نشانه‌های نامربوط بینایی ناخواسته کمک می‌کرد، همانطور که در مرور تحقیقات پیشین نیز به این محدودیت در تحقیقات توجیهی اشاره شده بود (۱). بنابراین در تحقیق حاضر توجه بینایی به دلیل استفاده از تکنولوژی ردیابی بینایی کنترل گردید و کانون توجه ذهنی با دقت بیشتر مداخله گردید.

روش آماری

از آمار توصیفی برای طبقه‌بندی و تنظیم داده‌ها و تعیین شاخص مرکزی (میانگین) و شاخص پراکندگی (انحراف معیار) و ترسیم نمودارها و جداول مختلف در شرایط مختلف استفاده شد. در بخش استنباطی طبیعی بودن توزیع اندازه گیری با آزمون شاپیرو ویلک مورد بررسی قرار گرفت. برای تجزیه و تحلیل فرضیه‌ها نیز از تحلیل واریانس با اندازه گیری مکرر استفاده شد. همچنین برای دیدن ارتباط عملکرد پرتاب دارت با مدت زمان چشم ساکن صرفه نظر از نوع توجه از آزمون همبستگی پیرسون استفاده شد. تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم افزار آماری SPSS نسخه ۱۶ و ترسیم جداول و نمودارها توسط نرم افزار Excell نسخه ۲۰۱۶ انجام گرفت. کلیه عملیات آماری در سطح معنی‌داری $\alpha=0.05$ انجام شد.

نتایج

در ابتدا طبیعی بودن توزیع داده‌ها با استفاده از آزمون شاپیرو ویلک مورد بررسی قرار گرفت که نتایج نشان داد توزیع داده‌های بدست آمده نرمال می‌باشد ($P>0.05$).

جدول ۱. نتایج آزمون تحلیل واریانس با اندازه گیری مکرر برای اثر کانون توجه بر دقت و چشم ساکن پرتاب دارت کودکان

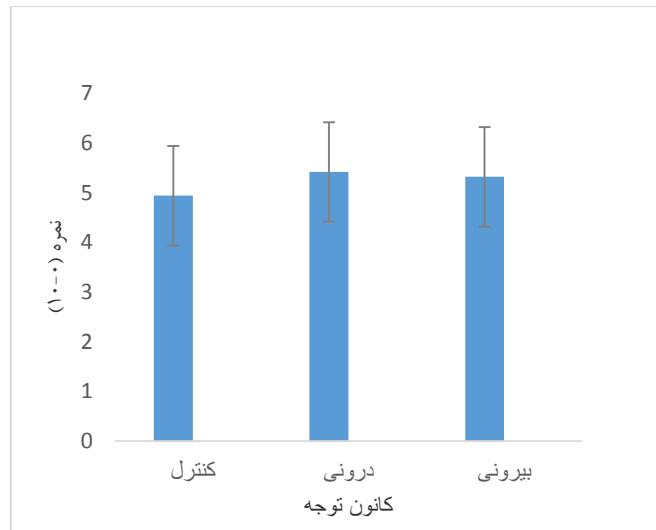
منابع تغییرات متغیر	درجه آزادی	درجه آزادی خطا	F	سطح معناداری	اندازه اثر
عملکرد پرتاب دارت	۲	۲۲	۰/۷۶	۰/۴۷	۰/۰۶
مدت زمان چشم ساکن	۲	۲۲	۱/۶۱	۰/۲۲	۰/۱۲

نتایج تحلیل واریانس درون گروهی با پیش فرض کرویت موخلی ($P < 0.05$) برای تاثیر کانون توجه بر دقت پرتاب دارت و چشم ساکن نشان داد که اثر اصلی کانون توجه نه برای عملکرد پرتاب دارت و نه مدت زمان چشم ساکن معنی دار نبود (جدول، ۱).

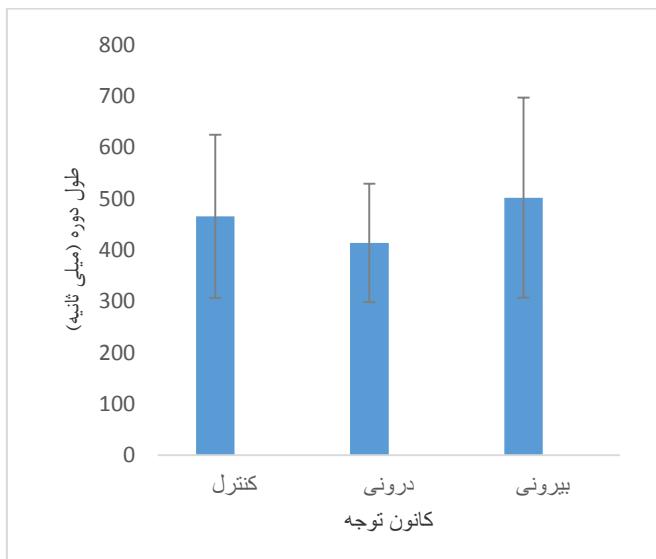
جدول ۲. نتایج آزمون همبستگی پیرسون جهت بررسی ارتباط عملکرد پرتاب دارت با مدت زمان چشم ساکن در کودکان

سطح معنی داری	ضریب همبستگی	عملکرد پرتاب دارت	متغیر
۰/۱۹	-۰/۳۹		مدت زمان چشم ساکن

نتایج آزمون همبستگی پیرسون نشان داد که بین عملکرد پرتاب دارت با مدت زمان چشم ساکن در کودکان همبستگی معنی داری وجود ندارد (جدول ۲).

شکل ۱. عملکرد پرتاپ دارت تحت شرایط کانون توجه

شکل ۲. مدت زمان چشم ساکن پرتاپ دارت تحت شرایط کانون توجه

بحث و نتیجه‌گیری

اولین هدف پژوهش حاضر بررسی اثربخشی کانون توجه بر عملکرد پرتاپ دارت کودکان بود که نتایج پژوهش حاکی از عدم تفاوت معنی دار بین دستورالعمل های توجه درونی، بیرونی و کنترل بود که با نتایج پژوهش‌های امانوئل و همکاران (۲۸) و آگار و همکاران (۳۰) همسو بود. امانوئل و همکاران (۲۸) نشان دادند که توجه بیرونی نسبت به درونی مزایای بیشتری برای بزرگسالان دارد ولی برای کودکان موثر نیست. آگار و همکاران (۳۰) تفاوتی بین اثربخشی توجه درونی و بیرونی در کودکان مشاهده نکردند. اما اکثربی پژوهش‌هایی که بر روی بزرگسالان صورت گرفته است اثربخشی توجه بیرونی را نشان داده اند (۱). علل

تفاوت کانون توجه بهینه کودکان و بزرگسالان را می‌توان از دو منظر توضیح داد. توضیح اول به این امر اشاره دارد که کنترل حرکتی خودکار یک فرایند ضمنی است که در آن حرکات بسیار کارآمدتر و دقیق‌تر می‌شوند (۳۴). در بزرگسالان کنترل آگاهانه حرکات بدن (توجه درونی) ممکن است فرایند کنترل خودکار را مختل کند و به نوعی اختلال در یادگیری پنهان می‌شود (۳۵). نکته‌ای که باید در نظر داشت این است که کودکان ممکن است این فرایند را آشکار نسازند زیرا یادگیری پنهان در این افراد هنوز به طور کامل رشد نیافرته است (۳۶). به نظر می‌رسد کنترل حرکتی خودکار که با تجربه حرکتی مرتبط است در کودکان کمتر از بزرگسالان است. بنابراین ممکن است اتخاذ دستورالعمل‌های مربوط به بدن (توجه درونی) در کودکان بر خلاف بزرگسالان موجب بهبود یادگیری حرکتی‌شان می‌شود (۲۸). هرچند نتایج پژوهش حاضر از نظر آماری از این ایده حمایت نکرد.

توضیح دیگر شامل پردازش اطلاعات و سیستم‌های حسی (بینایی و حس حرکت) متفاوت در این دو گروه سنی است. بزرگسالان بیشتر تمایل دارد بطور خودکار به وسیله اطلاعات بینایی کمک شوند (۳۷). در حالیکه کودکان در سیستم پردازش اطلاعات نابالغ هستند و عملکرد متفاوت دارند (۲۸). کودکان در تکالیف پردازش اطلاعات کندر هستند و اغلب نشانه‌های نامربوط را در میدان بینایی جمع آوری می‌کنند، بنابراین هدایت توجه کودکان به نشانه‌های بینایی نظیر هدف یا تیر پرتابه (توجه بیرونی) عملکرد را کاهش می‌دهد (۲۸). سیستم حس حرکت به عنوان یک منبع بازخوردی برای بهبود رفتار حرکتی، آگاهی از حرکت و یادگیری حرکتی در کودکان و بزرگسالان به دلایل رشدی متفاوت می‌باشد، این سیستم در کودکان در سن نزدیک به ۱۱ سالگی کامل می‌شود (۲۸). در دستورالعمل‌های توجه درونی تأکید روی سیستم حس حرکت می‌باشد، یکی از دلایل احتمالی که توجه درونی در تحقیق حاضر نتوانست برای کودکان مزایای بیشتری نسبت به توجه بیرونی داشته باشد احتمالاً به دلیل عدم رشد کامل سیستم حس حرکت باشد، زیراکه در تحقیق حاضر این کودکان زیر ۱۱ سال (۸-۱۰ سال) بودند. همچنین پژوهش‌هایی نیز نشان داده اند که هدایت توجه کودکان به سمت حرکات بدنشان موجب بهبود بازخورد حس حرکت و عملکرد حرکتی می‌شود (۲۸). در مجموع با توجه به نتایج مطالعات می‌توان گفت هدایت توجه روی حرکات بدن (توجه درونی) سودمندی بیشتری برای کودکان نسبت به تمرکز روی نتیجه حرکتشان (توجه بیرونی) دارد. وقتی این کودکان بالغ می‌شوند، آنها در ایجاد استراتژی استفاده از اطلاعات بهتر می‌شوند (۳۸). بنابراین جهت بهره‌گیری از مزایای دستورالعمل‌های توجیهی تفاوت‌های شناختی-رشدی در کودکان و بزرگسالان اهمیت دارد. اما در برخی پژوهش‌ها نشان داده شد که ارائه بازخورد توجه بیرونی مزایای بیشتری برای کودکان دارد (۲۹، ۳۹). به نظر می‌رسد بازخورد توجه بیرونی با توجه به نقش انگیزشی آن سودمندی بیشتری برای

کودکان داشته باشد. بنابراین احتمالاً تفاوت های روش شناختی نظری نحوه هدایت توجه می تواند از علل عدم همسویی نتایج باشد.

دومین هدف پژوهش حاضر بررسی اثربخشی کانون توجه بر مدت زمان چشم ساکن پرتاب دارت کودکان بود که نتایج پژوهش حاکی از عدم تفاوت معنی دار بین دستورالعمل های توجه درونی، بیرونی و کنترل بود؛ همچنین بین عملکرد پرتاب دارت این افراد با مدت زمان چشم ساکن آنها ارتباط معنی داری وجود نداشت. در بررسی ادبیات پژوهش مشخص شد تاکنون پژوهشی اثرات کانون توجه را بر چشم ساکن کودکان مورد بررسی قرار نداده است و پژوهش های محدودی در بزرگسالان به بررسی این امر پرداخته اند. برخی پژوهش های پیشین در این زمینه اثرگذاری کانون توجه را بر دوره چشم ساکن را در بزرگسالان نشان داده اند. در این رابطه چشم ساکن طولانی تر تحت تاثیر توجه درونی (۲۶)، یا کارایی چشم ساکن در توجه درونی (۲۵) نشان داده شد. کثورفورت و همکاران (۲۷) نیز نشان دادند بین متغیرهای چشم ساکن پرتاب دارت شرایط مختلف توجهی افراد مبتدی تفاوت معنی داری وجود ندارد. برای توضیح اثرات چشم ساکن بر عملکرد حرکتی کلاسترمن (۴۰) در رساله دکتری خود فرضیه بازداری را مطرح کرد. بر این اساس فرضیه دوره چشم ساکن به از طریق بازداری تغییرات حرکتی اضافی موجب پارامتریندی بهینه حرکت می شود و هرچه این دوره طولانی تر باشد عملکرد بهتر می شود (۲۶، ۲۷). کلاسترمن و همکاران (۲۶) با حمایت از فرضیه بازداری مطرح کردند که توجه درونی موجب تقاضای مهاری بیشتر نسبت به توجه بیرونی می شود و نشان دادند که چشم ساکنی که با عملکرد بهتر دیده می شود صرفا در افراد ماهر در شرایط توجه درونی اتفاق می افتد. در پژوهش های پیشین نشان داده شد افراد بزرگسال خبره دوره چشم ساکن طولانی تری نسبت به افراد مبتدی دارند و بخصوص برای افراد خبره دوره طولانی تر چشم ساکن با عملکرد بهتر ارتباط دارد (۴۱). چنین به نظر می رسد که فرضیه بازداری می تواند اثربخشی دوره چشم ساکن بر عملکرد حرکتی را بیشتر در افراد ماهر نسبت به افراد مبتدی و کودکان نشان دهد.

تحقیق حاضر همانند سایر پژوهش ها دارای محدودیت هایی بخصوص در زمینه چشم ساکن و روش های اندازه گیری می باشد. اولین محدودیتی که می توان بهش اشاره کرد، موضوع زمانبندی چشم ساکن است. نه تنها دوره چشم ساکن برای عملکرد اهمیت دارد بلکه نسبت جنبه های عملکردی آن (شروع^۷ و پایان^۸) در ارتباط با عملکرد اهمیت دارند (۴۲، ۴۳). ویکرز و همکاران (۴۲) پیشنهاد کردند که شروع و پایان بهینه چشم ساکن اثرگذاری بیشتری بر عملکرد نسبت به چشم ساکن طولانی تر دارد. اما کلاسترمن و همکاران (۴۳) نشان داد طول دوره چشم ساکن طولانی زمانی موثر است که یک شروع سریع تر در مقایسه با پایان دیرتر داشته باشد؛ بدین معنی که در یک چشم ساکن معین زمانی که بخش پایان طولانی تر از شروع باشد

تأثیر گذاری بیشتری بر عملکرد دارد. در این زمینه ویکرز (۱۶) برای چشم ساکن پنج ویژگی ادارکی- حرکتی شامل مکان چشم ساکن (مربوط به آگاهی فضایی)، شروع چشم ساکن (مربوط به پیشینی و توجه انتخابی)، مرحله حرکتی چشم ساکن (مربوط به هماهنگی ادارکی- حرکتی)، پایان چشم ساکن (مربوط به استفاده از بازخورد) و طول دوره چشم ساکن (توجه و تمرکز) بر می‌شمرد و اذعان کرد چگونگی تغییرات هر کدام از این مولفه‌ها بر رفتار حرکتی بسیار مهم است. همچنین پژوهش‌هایی نیز نشان داده اند که نوع پردازش اطلاعاتی که رخ می‌دهد و اطلاعات مورد استفاده در دوره چشم ساکن می‌تواند بر اساس تکنیک‌های مختلف اجرای مهارت متفاوت باشد (۴۴) که می‌تواند اثربخش بودن دوره چشم ساکن بر عملکرد را گمراه کند (۴۵). بنابراین بررسی چشم ساکن در مهارت‌های با تکنیک‌های اجرایی مختلف می‌تواند درک بهتری از اثربخشی چشم ساکن بر عملکرد حرکتی فراهم سازد. همچنین در تحقیق حاضر صرفاً نتیجه حرکت مورد ارزیابی قرار گرفت و ممکن است حساسیت نمره دهی آنقدر بالا نباشد تا تفاوت‌ها و اثرات مربوط به متغیرهای بینایی- حرکتی مثل چشم ساکن را آشکار سازد، بنابراین بررسی‌های کیفی نظری کینماتیک حرکت اطلاعات بیشتری با توجه مرحله حرکت و را فراهم می‌کند.

یکی از مشکلات مربوط به پژوهش‌های کانون توجه روانی بوم شناختی پایین آنها به دلیل آزمایشگاهی بودن و دور بودن از محیط واقعی می‌باشد (۴۶). در این زمینه استفاده از بررسی‌های کیفی (۴۷، ۴۸) در کنار کمی می‌تواند اجازه بررسی دقیق اثرات کانون توجه بخصوص در محیط‌های طبیعی را در مراحل مختلف اجرای حرکتی فراهم می‌کند. محدودیت دیگر که می‌توان به آن اشاره کرد حجم نمونه پایین (۱۲ نفر) در تحقیقات حاضر می‌باشد که ناشی از دشواری‌های مربوط زمان و هزینه‌های سیستم ردیابی بینایی بود، تحقیقات آینده ای که بیشتر بر بعد رفتاری تکیه دارند با استناد به نظر می‌رسد بررسی درک درست از اثرات کانون توجه بکار بینندند. آخرین محدودیتی که می‌توان به آن اشاره کرد که در تحقیقات پیشین نشان داده شده است می‌تواند اثرات کانون توجه را تعديل کنید (۳۱) تسلط تصویرسازی است، به نظر می‌رسد بررسی تسلط تصویرسازی در کنار کنترل خیرگی در تحقیقات آینده می‌تواند اطلاعات ارزشمندی را به تحقیقات کانون توجه در کودکان ارائه دهد.

References

- Wulf G. Attentional focus and motor learning: a review of 15 years. International Review of sport and Exercise psychology. 2013;6(1):77-104.
- Wulf G, Lauterbach B, Toole T. The learning advantages of an external focus of attention in golf. Research quarterly for exercise and sport. 1999;70(2):120-6.
- Wulf G, Höß M, Prinz W. Instructions for motor learning: Differential effects of internal versus external focus of attention. Journal of motor behavior. 1998; 30(2):169-79.

- 4- Lohse KR, Sherwood DE, Healy AF. How changing the focus of attention affects performance, kinematics, and electromyography in dart throwing. *Human Movement Science*. 2010; 29(4):542-55.
- 5- Zachry T, Wulf G, Mercer J, Bezodis N. Increased movement accuracy and reduced EMG activity as the result of adopting an external focus of attention. *Brain research bulletin*. 2005; 67(4):304-9.
- 6- Chiviacowsky S, Wulf G, Wally R. An external focus of attention enhances balance learning in older adults. *Gait & posture*. 2010; 32(4):572-5.
- 7- Bell JJ, Hardy J. Effects of attentional focus on skilled performance in golf. *Journal of Applied Sport Psychology*. 2009; 21(2):163-77.
- 8- Asadi A, Farsi A, Abdoli B, Saemi E, Porter JM. Directing Attention Externally and Self-Controlled Practice Have Similar Effects on Motor Skill Performance. *Journal of Motor Learning and Development*. 2019; 7(1):141-51.
- 9- Porter JM, Anton PM, Wu WF. Increasing the distance of an external focus of attention enhances standing long jump performance. *The Journal of Strength & Conditioning Research*. 2012; 26(9):2389-93.
- 10- Asadi A, Abdoli B, Farsi A, Saemi E. Effect of various attentional focus instructions on novice javelin throwing skill performance. *Medicina Dello Sport*. 2015; 68(1):99-107.
- 11- Wulf G, Dufek JS, Lozano L, Pettigrew C. Increased jump height and reduced EMG activity with an external focus. *Human movement science*. 2010; 29(3):440-8.
- 12- Radlo, S. J., Steinberg, G. M., Singer, R. N., Barba, D. A., & Melnikov, A. The influence of an attentional focus strategy on alpha brain wave activity, heart rate and dart-throwing performance. *International Journal of Sport Psychology*. 2002; 33(2), 205
- 13- Lohse KR, Sherwood DE. Thinking about muscles: The neuromuscular effects of attentional focus on accuracy and fatigue. *Acta psychologica*. 2012; 140(3):236-45.
- 14- Lohse KR, Sherwood DE, Healy AF. Neuromuscular effects of shifting the focus of attention in a simple force production task. *Journal of Motor Behavior*. 2011; 43(2):173-84.
- 15- Asadi, A., Farsi, A. R., & Abdoli, B. Effect of increasing the distance of an external focus of attention on performance and kinematic of horizontal jump in skilled athletes. *Motor Behavior*. 2016; 8(23), 65-78.
- 16- Vickers JN. The quiet eye: origins, controversies, and future directions. *Kinesiology Review*. 2016;5(2):119-28.
- 17- Vine SJ, Moore LJ, Wilson MR. Quiet eye training: The acquisition, refinement and resilient performance of targeting skills. *European Journal of Sport Science*. 2014;14(sup1): 235-42.
- 18- Williams AM, Singer RN, Frehlich SG. Quiet eye duration, expertise, and task complexity in near and far aiming tasks. *Journal of Motor Behavior*. 2002; 34(2):197-207.
- 19- Vine SJ, Wilson MR. The influence of quiet eye training and pressure on attention and visuo-motor control. *Acta psychologica*. 2011; 136(3):340-6.
- 20- Moore LJ, Vine SJ, Cooke A, Ring C, Wilson MR. Quiet eye training expedites motor learning and aids performance under heightened anxiety: The roles of response programming and external attention. *Psychophysiology*. 2012; 49(7):1005-15.
- 21- Wulf G. Attentional focus and motor learning: a review of 15 years. *International Review of sport and Exercise psychology*. 2013;6(1):77-104.
- 22- Sherwood DE, Lohse KR, Healy AF. Judging joint angles and movement outcome: Shifting the focus of attention in dart-throwing. *Journal of Experimental Psychology: Human Perception and Performance*. 2014; 40(5):1903.
- 23- Vickers JN, Williams AM. Performing under pressure: The effects of physiological arousal, cognitive anxiety, and gaze control in biathlon. *Journal of motor behavior*. 2007; 39(5):381-94.

- 24- Schorer J, Jaitner T, Wollny R, Fath F, Baker J. Influence of varying focus of attention conditions on dart throwing performance in experts and novices. *Experimental brain research.* 2012;217(2):287-97.
- 25- Klostermann A, Kredel R, Hossner EJ. On the interaction of attentional focus and gaze: the quiet eye inhibits focus-related performance decrements. *Journal of Sport and Exercise Psychology.* 2014;36(4):392-400.
- 26- Rienhoff R, Fischer L, Strauss B, Baker J, Schorer J. Focus of attention influences quiet-eye behavior: An exploratory investigation of different skill levels in female basketball players. *Sport, Exercise, and Performance Psychology.* 2015; 4(1):62.
- 27- Querfurth S, Schücker L, de Lussanet MH, Zentgraf K. An internal focus leads to longer quiet eye durations in novice dart players. *Frontiers in psychology.* 2016;7(1):633.
- 28- Emanuel M, Jarus T, Bart O. Effect of focus of attention and age on motor acquisition, retention, and transfer: a randomized trial. *Physical Therapy.* 2008; 88(2):251-60.
- 29- Perreault ME, French KE. External-focus feedback benefits free-throw learning in children. *Research quarterly for exercise and sport.* 2015;86(4):422-7.
- 30- Agar C, Humphries CA, Naquin M, Hebert E, Wood R. Does varying attentional focus affect skill acquisition in children? A comparison of internal and external focus instructions and feedback. *Physical Educator.* 2016;73(4):639.
- 31- Bahmani M, Babak M, Land WM, Howard JT, Diekfuss JA, Abdollahipour R. Children's motor imagery modality dominance modulates the role of attentional focus in motor skill learning. *Human Movement Science.* 2021; 75:102742
- 32- Tse AC. Effects of attentional focus on motor learning in children with autism spectrum disorder. *Autism.* 2019; 23(2):405-12.
- 33- Wilson MR, Miles CA, Vine SJ, Vickers JN. Quiet eye distinguishes children of high and low motor coordination abilities. *Medicine & Science in Sports & Exercise.* 2013;45(6):1144-51.
- 34- Schmidt RA, Wrisberg CA. Motor learning and performance, a problem-based learning approach. Champaign: Human Kinetics. 2000; p 236.
- 35- Wulf G, McNevin N, Shea CH. The automaticity of complex motor skill learning as a function of attentional focus. *The Quarterly Journal of Experimental Psychology Section A.* 2001;54(4):1143-54.
- 36- Gentile AM. Movement science: Implicit and explicit processes during acquisition of functional skills. *Scandinavian journal of occupational therapy.* 1998;5(1):7-16.
- 37- Van der Kamp J, Oudejans R, Savelsbergh G. The development and learning of the visual control of movement: An ecological perspective. *Infant Behavior and Development.* 2003;26(4):495-515.
- 38- Yan JH, Thomas JR, Stelmach GE, Thomas KT. Developmental features of rapid aiming arm movements across the lifespan. *Journal of motor behavior.* 2000 Jun 1;32(2):121-40.
- 39- Wulf G, Chiviacowsky S, Schiller E, Ávila LT. Frequent external focus feedback enhances motor learning. *Frontiers in psychology.* 2010; 1:190.
- 40- Klostermann A. Finale fixations, sport motor performance and an inhibition hypothesis. *Sports Science.* 2014; 44 (1): 49-59.
- 41- Vickers JN. Visual control when aiming at a far target. *Journal of Experimental Psychology: Human Perception and Performance.* 1996; 22(2):342.
- 42- Vickers JN, Rodrigues ST, Edworthy G. Quiet eye and accuracy in the dart throw. *International Journal of Sports Vision.* 2000;6(1):30-6.
- 43- Klostermann, A., Kredel, R., & Hossner, E. J. The "quiet eye" and motor performance: Task demands matter! *Journal of Experimental Psychology: Human Perception and Performance.* 2013; 39(5), 1270-1278.

- 44- De Oliveira RF, Oudejans RR, Beek PJ. Gaze behavior in basketball shooting: Further evidence for online visual control. *Research quarterly for exercise and sport*. 2008;79(3):399-404.
- 45- De Oliveira RF, Oudejans RR, Beek PJ. Late information pick-up is preferred in basketball jump shooting. *Journal of Sports Sciences*. 2006;24(9):933-40.
- 46- Yamada M, Diekfuss JA, Raisbeck LD. Motor behavior literature fails to translate: A preliminary investigation into coaching and focus of attention in recreational distance runners. *International Journal of Exercise Science*. 2020;13(5):789.
- 47- Bahram A. It is Time to Move from Motor Behavior and Sport Psychology Labs to Naturalistic Environments. *International Journal of Motor Control and Learning*. 2019;10;2(2):27-30.
- 48- Bahmani M, Bahram A, Diekfuss JA, Arsham S. An expert's mind in action: Assessing attentional focus, workload and performance in a dynamic, naturalistic environment. *Journal of sports sciences*. 2019 18;37(20):2318-30.